

Mirsad Hadžikadić:

Pripremamo se za Osnivačku skupštinu, odnosno za početak rada Pokreta. Nažalost, ja nisam tamo i nisam u mogućnosti da pomognem u tome, ali smatram da imam dobar tim ljudi koji će zadatak izvršiti na pravi način. Treba pripremiti mnoge stvari, kao što su novi interni akti, koji će pokazati ko smo mi, po čemu se razlikujemo od drugih, da li imamo predsjedništvo, izvršni ili upravni odbor, ko će biti članovi odbora, ko će predsjedavati Osnivačkom skupštinom, ko će biti pozvan, ko će biti posebni gosti, i slično. Pitanja su zaista zanimljiva. Na primjer, moramo da odlučimo koliko regija ćemo imati, odnosno na koliko regija ćemo podijeliti Bosnu i Hercegovinu kako bismo osigurali lokalnu zastupljenost. Recimo, u predsjedništvu, kako ga oni tamo zovu, a to je u stvari upravni odbor. A to je političko pitanje. Da li da uzmemo u obzir svaki veći grad? Pošto imamo dva entiteta, da li da zadržimo zastupljenost po entitetima ili da pređemo međuentitetsku liniju i pokušamo da izmiješamo i spojimo ljude? Koliko predstavnika treba da imamo iz svake etničke grupe, pošto tvrdimo da želimo da djelujemo na području cijele BiH. Osim toga, pokušavamo da obezbijedimo što veću uključenost mladih ljudi. Međutim, trenutno nam se uglavnom javljaju starija lica koja su članovi drugih stranaka, ali su izrazili želju da pređu kod nas. A sve naše pristalice nam govore da ne dozvolimo članovima drugih stranaka da nam se pridruže, jer ćemo onda izgledati kao i oni. Treba pripremiti sve te odluke, kao i pitanja koja se odnose na marketing, odnose s javnošću, društvene medije, i slično. Postavlja se i pitanje ko će glasati, jer se radi o prvoj, osnivačkoj sjednici. Da li da to omogućimo samo onima koji budu prisutni? Mi još uvijek nemamo organizaciju na terenu koja bi poslala svoje predstavnike, odnosno imaćemo na raspolaganju samo one koji se pojave na sjednici. Možemo li da organizujemo elektronsko glasanje, kako bi svi imali mogućnost da glasaju o aktima, o prvom predsjedniku, o prvom upravnom odboru, i slično. A ima i onih koji kažu da treba da budemo drugačiji, da poštujemo demokratske principe i da omogućimo ljudima pristup putem interneta. Međutim, akt kaže da pravo glasa imaju oni koji prisustvuju sjednici. Možemo li smatrati da je onaj ko glasa elektronskim putem prisutan? Šta ako omogućimo prenos uživo putem interneta? Možemo li onda smatrati da svi koji slušaju prenos prisustvuju sjednici? A ako omogućimo glasanje u periodu od dva sata za vrijeme sjednice, možemo li smatrati da su svi koji su u tom periodu na internetu prisutni na sjednici? Mogu li oni da glasaju? Sve u svemu, mi dajemo

odgovore na pitanja koja ranije nisu postavljena. Tako da se sva ta pitanja moraju razmotriti, uključujući i kadrovska pitanja koja se moraju rješavati kad sam ja odsutan. Pored toga, razgovarao sam i s mnogim ljudima u SAD-u koji su mi čestitali i pitali me da li sam zadovoljan ili nezadovoljan ostvarenim rezultatom. Objasnio sam im zašto nismo ostvarili bolji rezultat, i zašto je rezultat u stvari odličan. Konačno, s Marthom Kropf sa Katedre za političke nauke i Daleom Smithom razgovarao sam na temu eventualnog istraživanja na temu glasačkih listića. Spomenuo sam im da mi se čini da glasački listić nije pravičan, odnosno pravično izrađen. Pitanje je zašto nije. Zatim smo razmotrili slučajeve prevare i da li ih i na koji način možemo dokazati, da li imamo pristup podacima, da li imamo istorijski presjek promjena u distribuciji glasova, koliko je bilo nevažećih glasova na pojedinim izborima, i slično. Drago mi je da ima ljudi koji bi željeli da istraže ovo pitanje. A i ja sam lično zainteresovan za to. Želio bih da sljedeća faza mog istraživanja i razvoja bude fokusirana na najbolji način upravljanja društvom, odnosno na način na koji tehnologija može dati što veći doprinos prilagođavanju, odnosno primjeni pojedinih prijedloga ili politika čak i prije nego što predložimo njihovo uspostavljanje. Sve u svemu, uzbudljivo je.

Clark Curtis:

Molim te da nam još jednom pojasniš značaj događaja planiranog za 25. novembar. Da li se radi o prvom javnom predstavljanju Pokreta ili stranke? Daj nam nešto više pojedinosti o tome.

Mirsad Hadžikadić:

Da, radi se o zvaničnom početku rada. Ali nama taj događaj znači i mnogo više od toga. To je vjerovatno najznačajniji događaj u dosadašnjem životu ovog pokreta. Naime, naš cilj je da okupimo veći broj pristalica na istom mjestu. Želimo da pošaljemo poruku i da definišemo pokret, odnosno da ljudima kažemo ko smo. Želimo da poručimo da smo otvoreni za saradnju, da se predstavimo, da kažemo da smo uzbudljivi i energični, da smo pozitivni i puni nade, da se nadamo da ćemo okupiti mlade ljude, i slično. Želimo da pošaljemo poruku da je stvorena nova snaga na političkoj pozornici u BiH. I smatram da je veoma važno da okupimo velik broj ljudi, da skup bude dobro organizovan i realizovan, kako bismo osnažili naše pristalice, jer nam nakon

toga predstoji uspostavljanje lokalnih organizacija u pojedinim gradovima. Mi već radimo na tome, odnosno imamo ljude koji su dobili zadatak da pronađu pravu osobu u svakoj regiji, koja će zatim da organizuje ćeliju, odnosno mrežu u toj regiji. Puno posla je pred nama. Smatram da ovaj skup ima prvenstveno veliku marketinšku vrijednost, tj. da neće biti puno razgovora o kvalitetu sačinjenog programa ili o izabranim ljudima. Na neki način ću to ostaviti postrani. To ćemo pažljivo razmotriti prije nego što ljudima damo mogućnost da daju komentare prije osnivačke skupštine, jer ćemo to podijeliti putem interneta s našim članovima. Smatram da je važno da sve osmislimo na takav način da možemo da pošaljemo marketinšku poruku o snazi i zajedništvu, te o novom početku za Bosnu i Hercegovinu. Tako da je ovaj skup veoma simboličan. A simboličan je i datum, jer se radi o 25. novembru, Danu državnosti Bosne i Hercegovine. To treba da se desi, odnosno država treba da povрати svoj prvobitni status države (koja je prvobitno bila kraljevina) koja je bila suverena, koja je imala svoje granice i jasno definisanu naciju, koja je od tada, a i sad na meti onih koji žele da ju rasture, i mi želimo da joj vratimo njenu raniju poziciju, u smislu jasno definisanog državljanstva i države. Sve u svemu, to je ono što pokušavamo da uradimo.

Clark Curtis:

Pretpostavljam, mada možda nisam u pravu, da je i dalje prisutna medijska blokada, kako za ovaj skup, tako i za vaše dosadašnje aktivnosti.

Mirsad Hadžikadić:

Prije svega, vidjećemo ko će se sve pojaviti, pa ćemo tada znati da li se blokada nastavlja ili se odnosila samo na izbore. Mi ćemo pozvati predstavnike medija, a odlučili smo i da pokrenemo i naš vlastiti kanal, pri čemu mislim na društvene medije. Na tom kanalu ljudima poručujemo da dođu i dobiju prave informacije o onom što se dešava. Ali to će ujedno biti i test, koji će nam pomoći da utvrdimo koliko predstavnika medija će se pojaviti. Pored toga, biće obezbijeđen i prenos uživo putem Facebooka, ali razgovaraćemo i s jednom televizijskom kućom kako bismo vidjeli da li bi oni željeli da vrše prenos sjednice u sklopu svog redovnog programa. Pa ćemo vidjeti šta će se desiti.

Clark Curtis:

Spomenuo si univerzitet UNC Charlotte i eventualna istraživanja koja bi mogla biti provedena. Ne znam da li smo ikad razgovarali o tom, ali iz ugla studenata, prvenstveno onih koji studiraju na Koledžu za računarstvo i informatiku, ali i studenata na drugim koledžima na ovom univerzitetu, ono što ti radiš za njih predstavlja iskustvo iz kojeg mogu puno da nauče, odnosno na osnovu kojeg mogu da vide šta je moguće i kako se slične stvari dešavaju.

Mirsad Hadžikadić:

Zaboravio sam da spomenem da mi je Dale Smith, profesor na Katedri za političke nauke, rekao da bi želio da ostane uključen u projekat, da prati Pokret od početka rada i kroz početne faze djelovanja, i da vidi kako će se on razviti. Smatram da je to zaista jedinstvena prilika za studente i nastavno osoblje na ovom univerzitetu, jer se ne dešava često da se neko kandiduje za najvišu poziciju u tako nefunkcionalnoj državi, koja predstavlja odraz današnjeg svijeta. A ako pogledate demokratska društva širom svijeta, ona pokazuju koliko su ranjiva, Sve je više populista, koji žele da postanu diktatori. Međutim, oni dolaze na vlast, narušavajući tako ulogu i uticaj demokratije u tim državama. Nacionalizam je u porastu, i čini se da postoji nova podjela, ne na ljevicu i desnicu, već na progresivizam, vrijednosti ljudskih prava i liberalizam s jedne, i nacionalizam s druge strane. Zato smatram da je ovo izuzetan trenutak u svjetskoj istoriji, ako to posmatramo kao temu za istraživanje, u kojem se pojavljuje jedan novi pokret koji pokušava da riješi tu podjelu. A studenti i nastavno osoblje na univerzitetu UNC Charlotte bi zaista mogli da se uključe u stvaranje pokreta od samog početka i da vide da li se on širi ili ne, da li on utiče ili ne utiče na dešavanja u Bosni i Hercegovini, pa i šire, u regionu, na Balkanu, u Evropi. Rekao bih da je to jedna od rijetkih prilika, naročito značajna u današnje vrijeme, kad imate društvene medije koji izvještavaju iz minuta u minut, odnosno velik broj ljudi koji pišu na Facebooku, Twitteru, Instagramu, i drugim kanalima. Znači, zaista smatram da je to sjajna, jedinstvena prilika, i nadam se da ćemo pronaći način da to osmislimo na način koji će biti od koristi i studentima i nastavnom osoblju.

Clark Curtis:

A kakvi su tvoji planovi? Znam da si tu povodom Dana zahvalnosti, da se vraćaš kako bi prisustvovao sjednici, i da ćeš tamo provesti neko vrijeme.

Mirsad Hadžikadić:

Plan je da budemo ovdje za Dan zahvalnosti, te da kod kuće ugostimo 50-60 članova uže porodice i prijatelja. Zaista volim kad sam ovdje tim povodom, jer to za nas predstavlja značajnu tradiciju. Sutradan Mirzeta i ja letimo za Bosnu i Hercegovinu. Tamo stižemo 24. novembra, a skup se održava 25. novembra. Mirzeta će se vratiti ranije, a ja planiram da se vratim 14. decembra, iz prostog razloga što 15. decembra počinje ceremonija dodjele diploma, a ja imam dva ili tri studenta na doktorskim studijama koji će diplomirati. Oni dolaze iz dalekih zemalja, kao i članovi njihovih porodica, i zaista nema smisla da ne budem i ja prisutan. Tako da ću biti ovdje do početka januara, a onda opet idem u Bosnu i Hercegovinu i počinjem s ozbiljnim radom na izgradnji ovog pokreta. A želio bih da razmotrim i opcije koje bi mi dozvolile da i dalje držim predavanja ovdje, na daljinu, a povremeno i lično, uporedo s procesom u Bosni i Hercegovini. Vjerujem da bi mogućnost držanja predavanja i kombinovanja tih dvaju aktivnosti bila odlična za obje strane. Međutim, vidjećemo da li će to i na koji način biti izvodljivo. Uglavnom, aktivnosti počinju u prvoj polovini januara. Da to i zvanično potvrdim, zaista cijenim sve što si ti uradio, Clark, i smatram da je to što si uradio sjajno, jer si učinio da svi naši napori budu ljepši, bolji i značajniji, zato što je sve zabilježeno. Sam to nikad ne bih tako uradio. Govorim ti ovo iz prostog razloga da znaš šta mislim. Zahvaljujući tebi, sve dobija veći zamah, i nadam se da će Bosna i Hercegovina, ali i svijet uopšteno, odnosno ljudi koji su direktno uključeni u taj proces, pronaći put ka boljoj budućnosti. Hvala ti.

Clark Curtis:

Hval tebi.